

Г-жа Антонина
Чудно. Много чудно.

Аничка

Само едно лошо: ще трѣбва да ви напусна.
Како Стаменке, ще трѣбва да ви напусна.

Стаменка

Какъ да ни напуснешъ?

Аничка

Ще трѣбва да живѣя въ банката. Въ горния етажъ имало стаи и тамъ живѣли всичкитѣ чиновници. Директорътъ каза, че искали да се грижатъ за чиновниците си, да облекчатъ живота имъ. Това е хубаво, така трѣбва да бжде. Но азъ ще трѣбва да ви напусна. Мжно ми е... а ще трѣбва да ви напусна...

Стаменка

Е, Аничке, щомъ трѣбва...

Рашко

Нищо, нищо, Аничке. Ти насъ не гледай, ти да си добре. (Стаменка влиза вкжщи).

Г-жа Антонина

Чудно, много чудно! Павлино, да си вървимъ, че отъ кога сме тука. (Тръгва си).